

HET DERDE TESTAMENT

KOSMOS

TIJDSCHRIFT OVER DE GEESTESWETENSCHAP VAN MARTINUS

Jaargang 40 december 2013

MARTINUS

KERSTGROET 1947

—

WAT IS VIJANDSCHAP

PER THORELL (2/3)

uit: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

PROGRAMMA INTERNATIONALE WEKEN 2014

INFORMATIE OVER HET WERK VAN MARTINUS

Het tijdschrift *Kosmos* wordt uitgegeven om de lezer inzicht te geven in het wereldbeeld van Martinus (1890-1981), dat met zijn kosmische analyses de lezer tot humaniteit en naastenliefde wil inspireren. Dit wereldbeeld, dat de geestelijke wetten en principes van het leven helder uiteenzet, heeft Martinus beschreven in zijn levenswerk: *het Derde Testament*. Het werd geschreven voor mensen die een verklaring van het leven zoeken die zowel hun gevoel als hun intelligentie tevreden kan stellen, op verstand berust en logisch is. Martinus wilde zelf niet dat zijn werk tot de vorming van een sekte of vereniging zou leiden. Het is toegankelijk voor iedereen die de verklaring van de eeuwige levenswaarden in de vorm van logische gedachtenreeksen wil leren begrijpen.

INHOUD

3

Kerstgroet 1947

Martinus

6

Wat is vijandschap

Martinus

16

Per Thorell (2/3)

Uit: *Martinus, zoals wij hem, ons herinneren*

23

Internationale Weken 2014

COLOFON

© 2013 Martinus Instituut, Kopenhagen,
Denemarken

Redactie: André Stroobant, Den Haag (m.m.v.
Gerard Oude Groen)

Layout: Jan de With, Asperen

Druk: Printstudio, Den Haag

Een uitgave van:

Stichting Martinus Centrum

Bautersemstraat 42

2518 PC Den Haag

tel. (070) 427 14 97 of (0570) 600 447

info@martinuscentrum.nl

www.hetderdetestament.nl

Prijs voor 4 nummers per jaar €20,00

Informatiemateriaal wordt gratis toegestuurd.

ING rek.nr. 2664692

Weergave van tekst- en beeldmateriaal uitsluitend na schriftelijke toestemming van het Martinus Instituut.

KERSTGROET 1947

MARTINUS

Er is weer een jaarkringloop voorbij. We bevinden ons in de duistere periode, waarin de zomer en de zonnige dagen van onze kusten verdwenen zijn. Maar ook al is het domein van de winter en de nacht begonnen, toch gaan er heldere maannachten en lichtende sterrensteden over onze stranden. De Godheid laat ons nooit zonder stralen van de hemel. In de donkere nacht wordt het heelal zichtbaar. Dan worden we geconfronteerd met het principe van het kerstevangelie in een openbaring die voorbij alle menselijke verslagen of vertellingen gaat. De mensen

kunnen geloven in een kindje in de kribbe of ze kunnen er niet in geloven, maar het heelal, Gods grote wereld rondom onze eigen wereld heen, straalt ons permanent toe vanuit de duisternis.

En wat voor verschil is er tussen het kind in de kribbe en de sterren in de nacht? Werd dat kindje geen stralende en fonkelende ster aan de mentale nachthemel van miljoenen mensen? En verlichten de stralen van daar af niet door de miljoenen en nog eens miljoenen pakjes, brieven en telegrammen in de donkerste dagen van de midwinter en maken deze tot het grootste feest van het jaar, tot een culminatie van vreugde voor kinderen, volwassenen en bejaarden? Welke andere macht ter wereld heeft ooit zo kunnen terugkeren en met onverminderde kracht jaar na jaar gedurende honderden jaren de donkerste dagen van de winter tot lichtende feestdagen kunnen maken? Welke andere macht heeft zo'n hoeveelheid aan overwerk, aanstelling van extra medewerkers, extra transportmiddelen, treinwagons, vrachtwagens en stoomschepen kunnen bieden in dienst van de naastenliefde of van het principe van het geven als juist de zogenoemde 'kerstdrukte'? Welke geschenken, groeten en belevingen

staan in een mooier en verhevener bovenaards licht in het geheugen dan de herinneringen aan kerstmis?

De mensen ertoe brengen om hun leven zo vorm te geven dat elke dag van het jaar een vreugdevolle 'kerst-herinnering' wordt voor de mensen met wie ze in contact zijn geweest, dat is de taak van de geesteswetenschap waarvan het mijn missie geworden is om die te manifesteren. Daarom wil ik bij deze graag met deze hartelijkste kerst- en nieuwjaarswens mijn diepe dankbaarheid uitspreken jegens iedereen die in de loop van het jaar op de een of andere manier mijn werk warme belangstelling getoond hebben en die liefde aan mijn medewerkers en mij betoond hebben. U hebt er daarmee aan meegewerkt om iets van de weg te banen en iets van de steenachtige bodem weg te breken in dienst van de wereldverlossing.

En zie, via de weg van die liefde zullen de belofte van het kerstevangelie: "Vrede op aarde" (Luc. 2:1), en daarmee de ware vreugde of het ware welbehagen van het leven werkelijkheid worden voor alle volken op aarde. En alle stemmen zullen de eeuwige lofzang van de heerscharen aanheffen:
"Ere zij God in den hoge".

Martina

WAT IS VIJANDSCHAP

MARTINUS

Vijandschap is een dodelijk psychisch affect

Vijandschap is het ergste kwaad van de mensheid. Het is een dodelijk psychisch affect of een dodelijke psychische aandoening, die veroorzaakt heeft dat alle vroegere wereldbeschavingen in bloed en afgrijzen ten onder gegaan zijn. Het heeft zeeën van mensen naar slagvelden, martelkamers en dodencellen gebracht. Van miljoenen mensen heeft de vijandschap invaliden gemaakt, en zij heeft ontelbare huwelijken, familierelaties en vele andere relaties met haar vernietigende kracht besmet. Melancholie, levensmoetheid en

zelfmoord verschijnen in haar kielzog. Zolang dit affect niet uit de menselijke psyche en het menselijke gedrag verwijderd is, zal het verhinderen dat de mensen in de stralende wereld van beschaving en intellectuele schepping leven, die de moderne wetenschap de mensheid vandaag de dag kan schenken.

Vijandschap is een kankergezweel in de schepping van de menselijke beschaving

De ‘oorlog van iedereen tegen iedereen’ zal echter dankzij de vijandschap onvermijdelijk groeien als een kankergezweel in de schepping van de menselijke beschaving. Wat hebben de twee jarenlange wereldoorlogen die in deze (de 20ste, vert.) eeuw over de wereld geraasd hebben, niet aan materiële waarden gekost, nog afgezien van de gruwelijke dood en levenslange invaliditeit, die miljoenen mensen toen overkwamen? En wat kost het de maatschappijen niet om het overgrote deel van de menselijke scheppingskracht te gebruiken om zulk geniaal oorlogsmaterieel voort te brengen, dat dood en ondergang daarmee duizenden keren sneller gerealiseerd kunnen worden dan ooit enige andere vorm van manifestatie of schepping kon doen? Miljoenen mensen en hun cultuurschatten kunnen in de loop van seconden weggevaagd worden. En daarbij komt nog het kostbare militaire apparaat: landmacht, vloot en luchtmacht, waartoe de staten zich genoodzaakt voelen dat in stand te houden, met bovendien het onderwijs in moordtechnieken en het doden van mensen waaraan de manschappen van dit apparaat jaren van hun leven moeten opofferen. Jawel, de woede of vijandschap tussen de mensen is duur. Op haar altaar worden meer mensenlevens en menselijke gezondheid geofferd dan op enig ander altaar in de wereld. Niets heeft zo zwaar op de mensen gedrukt als de woede of de vijand-

schap. En dat niet alleen tussen de staten onderling, maar ook tussen de mensen onderling. In geen enkel ander geval is er zo'n hoge prijs betaald voor zo weinig als in dit geval. De vijandigheid is namelijk niet bestreden, niet uitgebannen, zelfs niet eens verminderd. Zij is daarentegen meer geconsolideerd in de moorddadige kennis en kunde van de mensen dan ooit eerder in de geschiedenis.

Oorlog kan niet uitgebannen worden met oorlog

Nu zijn er mensen die menen dat de geniale oorlogs- en moordtechniek van de mensen ervoor zal zorgen dat ze bang worden om oorlog te voeren. Maar hoe zou die angst op basis daarvan kunnen ontstaan? Het is toch een feit dat hoe meer kracht en vermogen men heeft om de tegenpartij te overwinnen, des te minder zal men schromen om hem aan te vallen. En zelfs al zouden de mensen werkelijk gedwongen kunnen worden om bang te zijn om oorlog te voeren, en het enkel en alleen de angst was die hen ervan weerhield, dan betekent dat niet dat de vijandschap overwonnen is. Het betekent in feite alleen, dat ze in een dwangbuis gelegd zijn. Maar een dwangbuis geneest de gek niet. Die beschermt anderen alleen tegen zijn gekte. Een samenleving van wezens die de vrede alleen kunnen bewaren omdat ze net als een gek in een dwangbuis liggen, is geen beschaafde maatschappij waar vrede, geluk en vreugde vrijwillig aanwezig zijn vanwege humane natuurlijke aanleggen. Het is en blijft een maatschappij van misschien dan geen echte gekken maar wel van gevaarlijke wezens. Moord, doodslag en oorlog zullen nog steeds gedijen op die plaatsen, waar de dwangbuis het zwakst is en de gek zijn verstand het minst gebruikt. Nee, de weg naar het bestrijden van de woede en de vijandschap gaat niet via dwangbuizen, moord, straf en terechtstellingen. Vijandschap kan niet uit-

gebannen worden met vijandschap, net zomin als je onkruid kunt verwijderen met onkruid.

De maatschappij kan nu niet anders zijn dan zij is

Nu zal iemand hier zeker tegen in brengen dat de mensen onmogelijk zonder een militair apparaat, politie en justitie, detentie, straf en terechtstellingen kunnen als bescherming tegen misdaden. En dat is volledig correct. De maatschappij kan vandaag de dag onmogelijk anders zijn dan zij is. De ervaringen die zij pas morgen opdoet, daar kan zij vandaag onmogelijk naar handelen. Verlangen dat de maatschappij met haar begrippen en houding ten aanzien van het leven anders kan zijn dan zij is, is net zo dwaas als verlangen dat een 'gek' plotseling normaal zal zijn. Of je bij je verstand bent of gek, wordt niet door de wil bepaald, want in dat geval zou er beslist geen enkel mens op aarde zijn die gek was, die zou haten, zich wreken, moorden en doden.

De maatschappij moet zich beschermen tegen degene die gek en woedend is

Nu zullen er zeker mensen zijn die opmerken dat je een mensenmaatschappij niet met een gek kunt vergelijken, omdat zij in bepaalde situaties woedend wordt, oorlog voert en tegenstanders vernietigt. Hoe zou zij de beschaving anders in stand moeten houden? En dat is volledig correct. Maar tegen wie wil men zich beschermen? Zijn dat niet de mensen die ook woedend zijn, en voor wie je bang bent dat ze je vernietigen, als je je niet haast om hen te overwinnen? Maar van mensen die je willen vermoorden of vernietigen en die zich je vaderland willen toe-eigenen, je van je eigendommen en cultuurschatten willen beroven, kan toch niet

*Illustraties:
Daan Beton-
ville (eerder
geplaatst in
Humo bij een
artikel over
Belgische ge-
interneerden)*

gezegd worden dat ze wezenlijk van een ‘gek’ verschillen? Een atoom- of waterstofbom op een miljoenenstad gooien, daarvan kan niet gezegd worden dat het met een volstrekt gezond verstand te maken heeft of absoluut normaal is. Wordt dit soort moorddadige en afschuwelijke situaties niet gecreëerd uit paniek over het feit dat de tegenstander het eerste met zijn bom zal komen, wat hij misschien ook doet,

als je je niet met je eigen bom haast om hem vóór te zijn. Wat gebeurt er in zo'n situatie? Vermoordt dan de ene gek de andere niet? Kan ook maar iemand met een werkelijke logische redenering beweren dat dat van verstand getuigt? Nee, beslist niet.

Waar het 'dier' het 'menselijke' in de mens de baas is, verschijnt hij als 'misdadiger'

Als dat wat hiervoor beschreven is, geen gekte betekent voor een beschaafde maatschappij, dan zou zij op een vroegere primitieve ontwikkelingstrede moeten staan waar bijvoorbeeld de goden van het Walhalla aanbeden werden en het als de hoogste zaligheid gezien werd om te moorden en zelf vermoord te worden. Maar dat is niet het geval. Mensen zijn doodongelukkig als ze gedwongen worden handelingen te verrichten, waar hun innerlijke humane aanleggen – hun geweten – geweldig tegen zijn, handelingen die velen vroeger verricht hebben, en die hen voor de rest van hun leven hun zielenrust gekost hebben. Deze humane aanleggen die de diametrale tegenstelling zijn van het begaan van bruutheid, gewelddadigheid en doodslag, vertegenwoordigen het 'menselijke' in de mens, oftewel datgene wat in feite bedoeld is om het primaire in de menselijke psyche te zijn. Dat de mens desondanks toch woedend wordt of opgewonden raakt, komt omdat hij in de gegeven situatie min of meer het gevoel heeft dat zijn veiligheid, zijn rechten of zijn leven sterker bedreigd worden dan zijn verstand en humane eigenschappen het hoofd kunnen bieden. Dan zorgen strijd, oorlog of brute kracht voor de beslissing. En deze methode is precies dezelfde als wat voor dieren normaal is. Daaruit blijkt dat de mens in die bepaalde situatie de dierlijke mentaliteit nog niet ontgroeid is, hoewel hij op alle andere mentale gebieden wel mens is. Maar als woede een

gemoedsstemming is die het wezen nog niet ontgroeid is, en zijn mentaliteit als gevolg daarvan op het betreffende mentale gebied onderontwikkeld is, is het duidelijk dat zijn wil door dat gebied gestuurd zal worden in de situaties waarin het zijn verstand of het menselijke in de mens de baas is. En waar dit van het dier geërfde primitieve gebied het menselijke in de mens de baas is en daarmee sterker is dan het verstand, verschijnt de mens als ‘misdadiger’. Hij stelt onrechtvaardige of zinloze eisen aan zijn medemensen. Hij pleegt bijvoorbeeld overvallen, rooft en plundert, scheldt en moordt, liegt, steelt en bedriegt, al naar gelang het dierlijke gebied in zijn psyche de overhand heeft. Hetzelfde geldt natuurlijk voor ieder volk, iedere staat of ieder ras al naar gelang het onderontwikkelde gebied de wilssturing, de politiek en de regering ervan voorschrijft.

Het logische denken vertegenwoordigt het menselijke in de mens

Naast het onderontwikkelde gebied in de mentaliteit dat woede en vijandigheid en daarmee oorlog stimuleert, groeit er een heel andere mentale structuur in de menselijke psyche. Dat is het menselijke in de mens, naar aanleiding waarvan hij juist de naam mens gekregen heeft. Dat nieuwe gebied is het logische denken dat tot wetenschap, kunst, humaniteit en vrede oftewel tot de bedoeling van het leven met de mens leidt.

De mens kan niet met zijn wil bepalen of hij als een bosjesman of als een Christus zal verschijnen

We zijn hiermee bij de twee diepste psychische aanleggen van de mens gekomen; bij de twee die het enige fundament

vormen voor zijn karakter en gedrag. Zij zijn de soevereine beheersers van de wil. Het karakter en gedrag van de mens worden dus niet door zijn wil bepaald maar door die twee psychische aanleggen. De wil van de mens kan niet bepalen of hij als een bosjesman of als een Christus zal verschijnen of als een misdadiger of een heilige. Dat wordt uitsluitend bepaald door die twee psychische aanleggen, al naar gelang hun onderlinge combinatie in het voordeel is van de ene of van de andere van de genoemde vormen van karakter en gedrag. Afhankelijk daarvan bepalen ze de wilssturing en bewerkstelligen door middel van de wil het verschijnen van de mens als respectievelijk bosjesman of Christus, als misdadiger of heilige, al naar gelang de dierlijke of de menselijke aanleggen de overhand in de psyche van het wezen hebben. Of nu het dierlijke of het menselijke gebied in de mentaliteit of psychische structuur van de mens de overhand heeft, daar heeft hij net zo weinig invloed op als dat hij invloed heeft op het feit dat hij twintig of dertig jaar oud is.

Alleen door ontwikkeling kan de mens van een lagere naar een hogere geestelijke trede groeien

Net zoals je niet zelf je leeftijd kunt bepalen, zo kun je ook je psychische structuur en geestelijke peil niet bepalen. Omdat elk geestelijk peil alleen door groei, dat wil zeggen door ontwikkeling, bereikt kan worden, zijn de psychische structuur en het geestelijke peil van de mens en daarmee zijn karakter en gedrag geen kwestie van de wil maar een kwestie van ontwikkeling. Of iemand als een bosjesman of Christus, als misdadiger of heilige verschijnt, daar kan hij dus net zo min iets aan doen, als hij er iets aan kan doen dat hij blauwe of bruine ogen heeft. De omvorming van een lagere naar een hogere geestelijke trede kan absoluut alleen plaatsvinden door ontwikkeling en niet door enige

vorm van angst voor woede, wraak of straf. Net zomin als je door woede, wraak en straf een kind kunt omvormen tot een volwassene, zo kun je ook niet met behulp van oorlog, noch met behulp van geautoriseerde of ongeautoriseerde straf, marteling en doodstraf de dierlijke of primitieve aanleggen uit de menselijke psyche verwijderen, zodat iemand van onderontwikkeld intellectueel wordt, van een misdadiger een heilige of van een bosjesman een Christus.

Het rechtsstelsel wordt een psychologisch opvoedings- en beschermingsinstituut in plaats van, wat nu het geval is, een wraak- of strafinstelling

De ontwikkeling zal het moderne rechtsstelsel onvermijdelijk naar zo'n verbetering van psychologische kennis leiden dat zij een psychologisch opvoedings- en beschermingsinstituut wordt in plaats van, wat nu het geval is, uitsluitend een wraak- of strafinstelling. Men zal gaan begrijpen dat de maatschappij natuurlijk beschermd moet worden tegen mensen die nog beheerst worden door gevaarlijke, primitieve of onderontwikkelde uitingen zoals drift, woede en haat in hun gedrag, net zoals de maatschappij vandaag de dag beschermd moet worden tegen mensen met gevaarlijke besmettelijke ziekten. Men zal zich er tegelijkertijd bewust van zijn dat primitiviteit of onderontwikkeld zijn onmogelijk een misdaad kan zijn, en dat straf hiervoor net zo dwaas is, als dat het dwaas zou zijn een kind te straffen omdat het niet hetzelfde inzicht in de levensproblemen heeft als een volwassene. We begrijpen daarom nu waarom Christus zo nadrukkelijk waarschuwde tegen veroordelen. Nu kunnen we ook de wereldverlossende waarheid zien in zijn woorden: "Hebt uw vijanden lief en zegent wie u vervloeken, doet wel degenen die u haten, en bidt voor wie

u smadelijk behandelen en vervolgen, opdat u kinderen mag zijn van uw Vader, die in de hemelen is; want hij laat zijn zoon opgaan over bozen en goeden en laat het regenen over rechtvaardigen en onrechtvaardigen” (Matth. 5:43-45/Luc. 6:27-29).

Wanneer de maatschappijen door middel van opvoeding, scholen en onderwijsinstellingen dit inzicht in de menselijke psyche tot wetenschap en praktisch gedrag maken, dan zullen de laatste wegstervende doodskreten en pijnkreten van de vijandschap, haat en oorlog zich oplossen in de vervulling van de ‘vrede op aarde’ (zie Luc. 2:14) van het kerstevangelie en in de vervulling van het grote ‘welbehagen’ van de liefde voor de mensen.

Voor het eerst gepubliceerd in *Kontaktbrev* 13, 1956, met als titel: *Hvad er fjendskab.*

.....

Citaat

Wat, indien je zou slapen, en wat, indien je zou dromen in je slaap, en wat, indien je in je droom naar de hemel zou gaan en een jou onbekende en prachtige bloem zou plukken, en wat, indien je bij het wakker worden die bloem nog in je hand hebt? Ja, wat dan?

S.T. Coleridge, dichter/filosoof (1772-1834)

Anjenultje (Hadena bicurris) op Avondkoekoeksbloem (Silene pratensis)

.....

Uit het boek: *Martinus, zoals wij hem ons herinneren*

PER THORELL

schrijver

2/3

Over psalmen en liederen

Op een keer zei ik tegen Martinus, dat de psalmen, die ik als jongen geleerd had, vaak onverwachts in verschillende relevante situaties in mijn herinnering opdoken. Een heel onvergetelijke beleving had ik, toen ik op een ochtend in een geestelijke verdieping verzonken was, en Ingemanns psalm 'De grote Meester komt' in mijn bewustzijn opdook, met als gevolg een heldere beleving, die betekende dat deze 'komst' het samensmelten van de (seksuele, vert.) polen of de doorbraak van de Christusmentaliteit in mijn eigen innerlijk is.

Martinus zei hierover, dat hij de oude psalmen zeer op prijs stelde, en dat hij heel zijn leven veel vreugde had beleefd aan de psalmen die hij in zijn kindertijd geleerd had.

Er waren ook Deense liederen waar hij veel van hield. Hij werd bijvoorbeeld ontroerd door de stemming, die geschilderd wordt in de gezangen 'Flyv fugl, flyv' (Vlieg vogel, vlieg. Gedicht van Christian Winther, 1828; muziek J.P.E. Hartmann, vert.) en 'Natten er så stille' (De nacht is zo stil. Gedicht van J.L. Heiberg, 1829; muziek C.E.F. Weyse, 1837,

vert.), die hij toen hij jonger was ook graag op zijn piano speelde.

Het zich herinneren van liederen en rijmpjes heeft in verband met Martinus ook zijn meer vrolijke kanten. Op een dag, toen we in mijn auto van de Mariendalsvej op weg naar ons huis in Klampenborg (ten noorden van Kopenhagen, vert.) waren, gingen we in op het begrip opschepperij. Tot mijn grote verrassing droeg Martinus na een paar trefwoorden van mij het hele verhaal op rijm voor over ‘En bondesøn, der hedte Hans, som havde været udenlands’ (Een boerenzoon, die Hans heette, die in het buitenland was geweest, vert.). Ik geloof dat het verhaal gebruikt werd in de leesboeken op school, zowel in de kindertijd van Martinus als in die van mij.

Ik was niet minder onder de indruk, toen hij in hoog tempo en zonder pauzes de lange onzinmonoloog van de bekende Deense goochelaar ‘Professor Labri’ over ‘Frikadelens flugt over plankeværket’ (de gehaktbal die over de schutting vliegt, vert.) kon opzeggen.

De traan

Tweemaal wordt in de evangeliën verteld dat Jezus weende. Hij hield van Martha, haar zuster Maria en hun broer Lazarus. Toen hij in Bethanië aankwam, waar Lazarus een aantal dagen ‘dood’ in zijn graf gelegen had, kwamen hem wenende en rouwende mensen tegemoet. Jezus werd toen diep ontroerd en weende zelf. Later wekte hij Lazarus tot leven (naar Joh. 11:1-44).

Eveneens wordt bericht dat Jezus, toen hij op zijn laatste tocht naar Jeruzalem de stad zag, weende van ontroering. Hij was zich volledig bewust van het lijden dat hem de komende dagen te wachten stond (naar Luc. 19:41).

“De goede aarde”

Dat ik het bovenstaande vermeld heb, is om te wijzen op de gevoelige geest van mensen met een hoge inwijdingsgraad,

die ook kenmerkend was voor Martinus. Ik herinner me dat hij, ik en mijn vrouw op een avond met Sint-Jan, ik geloof in 1967, in mijn woning zaten te kijken naar de film ‘Den gode Jord’ (Matth. 13:8) (De goede aarde. Film naar het boek ‘The good earth’ van P.S. Buck, vert.), die op tv vertoond werd. Ik zag dat Martinus af en toe een traan wegpinkte. Hij vertelde dat hij ontroerd raakte als hij de echte zelfofferende liefde gepraktiseerd zag.

De verjaardagsrede

Toen Sam Zinglensen (een goede vriend van Martinus, vert.) een groot verjaardagsfeest organiseerde voor Martinus in Hotel Marina in Vedbæk, vroeg Sam me om de feestrede te houden, wat ik naar beste vermogen deed.

Ik had tijdens het uitspreken ervan moeite om mijn ontroering te verbergen en zag dat Martinus ook diep bewogen was. Hier is een stukje uit de toespraak:

“Beste Martinus! Het is velen duidelijk geweest, dat de kracht van de machtige woorden, die naar de aarde kwamen en gedemonstreerd werden door de aardse daden en verkondiging van Jezus, de laatste eeuwen op hun vernieuwing hebben gewacht. Met jou is deze vernieuwing gekomen. Jij hebt het evangelie van de alliefde, dat tweeduizend jaar geleden aan de mensen gegeven werd, geactualiseerd. Met jou hebben de meest verheven woorden van het leven zich weer in vlees gekleed en onder ons gewoond. De nieuwe wereldimpuls, die jij tot aardse taal hebt weten te vormen, is waarlijk de definitieve en verlossende vernieuwing van het Woord, die het ons allen mogelijk zal maken met het goddelijke in aanraking te komen.”

Het Derde Testament

Veel vrienden van de Zaak zijn ervan op de hoogte dat

Martinus een speciaal boek met de bovenstaande titel wilde schrijven, of ik zou misschien eerder moeten zeggen schreef. Dit boek zou de definitieve presentatie van zijn boodschap voor het grote publiek zijn. Hij vroeg me om het manuscript te corrigeren, naargelang het werk vorderde. Toen ik in overleg met hem bepaalde correcties had aangebracht in de Inleiding, die ging over zijn jeugd, de gebeurtenissen tot aan zijn inwijding en het eigenlijke inwijdingsproces, sprak ik het op band in om zelf te horen of de taal voldoende vloeiend was en nog steeds geheel en al het eigen verhaal van Martinus was. Toen ik de band voor hem afspeelde, kreeg hij tranen in zijn ogen van ontroering, en natuurlijk kreeg hij de band mee naar huis.

Wees stil

Vele malen tijdens zijn bezoek aan ons had Martinus het over een gedicht, waardoor hij geraakt werd. Hij kon zich alleen de twee eerste verzen herinneren, die hij voordroeg:

Gij geslacht, dat zich als een storm
tijdens de herfst over de aarde spoedt,
maar nooit het diepste
van uw ziel gepeild hebt.
Gij, die het leven wilt doorvorsen,
maar de bron van het leven vergeet.
Zoek toch eens uzelf en God.
Wees stil!

Houdt op met dat onbeheerste lawaai,
het rusteloos gedrang.
Leg het oor aan uw eigen borst
waar de ziel gevangen zit.
Wat is uw doel, wat is uw bestemming,
wat zoekt gij in het gewemel?
Zie, de bloem groeit zwijgend en vredig
ten hemel.

Gedicht van de dichter Chr. Molbech (1821-1888), uit de gedichtenbundel 'Dæmring' (Dageraad) 1851.

Bekering

In 1951 werd ik voorgesteld aan ingenieur T.C. Thomsen die van internationaal niveau was. Hij was onder andere de schrijver van het grote werk over 'Practice of Lubrication'. Hij had veertien jaar in Engeland gewoond als ingenieur in de petrochemie en werd later in Denemarken geëerd als een

van de belangrijke figuren binnen het gebied van handel en industrie. Bovendien had hij als gouverneur van de Rotary ook het grootste deel van de aarde bereisd.

Vanaf zijn vroegste jeugd had T.C. Thomsen gecorrespondeerd met de toen wereldberoemde Deense filosoof Harald Høffding, en hij was over het algemeen genomen sterk geïnteresseerd in filosofie en kunst. Zijn lievelingsschrijver was de Amerikaanse filosoof R.W. Emerson. Toch moet zijn levensinstelling bijna agnostisch genoemd worden, dat wil zeggen dat hij de mening was toegedaan dat de goddelijke identiteit van het Ik en van het heelal niet logisch wetenschappelijk te bewijzen is.

Tijdens mijn eerste ontmoeting met de ingenieur sprak ik over Martinus en de hoofdlijnen in zijn kosmologie, waarbij ik vooral de reïncarnatieleer benadrukte. De spontane reactie van ingenieur Thomsen was, dat wat ik had voorgelegd, slechts iets was wat ik geloofde en niet kon weten, dus iets subjectiefs. Ik leende hem echter het boek *Logik* (Logica) van Martinus, en na het lezen ervan was hij 'bekeerd'. Hij was een bekwaam wiskundige en scheikundige, en met name zijn talent voor logisch denken maakte hem gevoelig voor de onweerlegbare logica in dit boek. Hij kocht meteen alles wat er uitgekomen was van *Livets Bog* en was diep onder de indruk en ontroerd door de precieze kosmische analyses, en door de taal waarin ze geschreven waren. Het is overigens opmerkelijk dat onder de mensen met een hogere opleiding het vooral de technische ingenieurs zijn die zich tot de wereldleer van Martinus aangetrokken voelen.

Het duurde niet lang, voordat T.C. Thomsen vanuit datgene wat hij van deze wereldleer meende begrepen te hebben, een kleine verhandeling schreef. Deze gaf hij zelf uit onder de titel *Reïncarnatie en Geesteswetenschap*. Onder de velen die hij een exemplaar stuurde bevond zich ook de toneelspeler Poul Reumert. Deze wees hem er in zijn

bedankbrief op dat hij Martinus heel goed kende, en dat Gerner Larsson (de eerste secretaris van Martinus, vert.) een van zijn persoonlijke kennissen was.

Het boek werd vertaald in het Engels en naar uitgeverij *Rider* in Londen gestuurd, die echter vond dat het boek niet omvangrijk genoeg was om uitgegeven te worden. De uitgeverij zou echter veel belangstelling hebben voor een vertaling van de boeken van Martinus zelf. Die correspondentie met de uitgeverij dateert van 1957.

De bank van Martinus

Op een grafheuvel een stuk ten zuiden van Eremitageslottet in Dyrehaven (jachtslot in het hertenpark ten noorden van Kopenhagen, vert.) is een oude vermolmde bank neergezet. Van hieruit heb je een schitterend uitzicht naar het oosten over een afwisselende natuur en met de Sont in de horizon.

Martinus heeft verteld dat hij in de jonge jaren van de Zaak vaak met Gerner Larsson de trein naar Klampenborg nam. Daar dronken ze thee bij het restaurant ‘Peter Liep’ en wandelden vandaar naar juist deze bank, waar ze gingen zitten en van het uitzicht genoten en natuurlijk over geesteswetenschap spraken. Op weg naar huis liepen ze dan langs het slot en langs het restaurant Springforbi (Spring voorbij, vert.) terug naar Klampenborg. Het waren wandelingen waar ze beiden erg van genoten en juist tijdens deze uitstapjes kreeg Gerner Larsson zijn omvangrijke en grondige onderricht in de kosmologie.

Dat ik dit hier vermeld, is omdat ik nu zo dicht bij Dyrehaven woon, dat ik gemakkelijk een bezoekje aan die voor mij zo ‘heilige’ plek kan brengen. Als de bank vrij is kan ik er een poosje zitten en er in mijn herinnering bij stilstaan dat hier vele kosmische gedachten tussen de ingewijde en zijn eerste discipel uitgewisseld werden in de dikwijls zware begintijd van de Zaak.

*Wordt
vervolgd.*

INTERNATIONALE ZOMERWEKEN 2013

Het was al weer 5 jaar geleden dat we in Klint waren, maar toen we het terrein op reden was het alsof we thuis kwamen. De prachtige plek en de vele vrienden maakten dat ook onze kinderen (4 en 8 jaar) het snel naar hun zin hadden.

De dagen vulden zich met lezingen, studiegroep, strand, Esperanto, muziek(maken), en gezellige ontmoetingen met koffie, thee en koek. Verder was er heerlijk veganistisch eten in het restaurant Terrassen. Volgend jaar gaan we weer!

De internationale weken zijn in 2014 van zondag 26 juli t/m vrijdag 9 augustus.

Ivo, Jorieke, Marian en Wilberd

Citaat

De absoluut gezonde geestelijke voeding voor de mens bestaat uit alle onzelfzuchtige soorten gedachten. (...) De meeste inwendige, organische en chronische ziektes zijn veroorzaakt door verkeerde en daarmee vergiftigde soorten gedachten.

(Livets Bog 7, § 2026)

.....

KLINT

INTERNATIONALE WEKEN 2014

**De Internationale Weken in Martinus Centrum Klint
van zondag 26 juli t/m vrijdag 9 augustus 2014**

Week 1: 26 juli - 2 augustus – Onze relatie tot God

Week 2: 2 augustus - 9 augustus – De weg naar de vrijheid

Het Deens/Zweedse ochtendprogramma ziet er als volgt uit:

Het thema van week 1 is: Onze relatie tot God

God wordt als een geloofsobject beschouwd. Als er een God bestaat, moet het mogelijk zijn God aan wetenschappelijk onderzoek te onderwerpen. De eeuwige kant van het leven vraagt evenwel om haar eigen wetenschap. Met behulp van de geesteswetenschap wordt bewezen dat liefde de grondtoon van het leven is en dat liefdevol gedrag de weg naar werkelijke kennis is. Een nieuwe intuïtieve waarneming komt tot ontwikkeling en zal Gods nabijheid tot een onwrikbaar feit maken.

zo 26/7: God en de wetenschap, *Tryggvi Gudmindsson*

ma 27/7: Kosmische coaching, *Solveg Langkilde*

di 28/7: De zin van het leven, *Rune Östensson*

wo 29/7: Wat gebeurt er na dood, *Lene Jeppesen*

do 30/7: Gebed - een goddelijk vermogen, *Anne Külper*

vrij 31/7: De betekenis van vergeving, *Sören Grind*

Het thema van week 2 is: De weg naar de vrijheid

We verlangen naar vrijheid, maar wat bindt ons? Vaak denken we dat de uiterlijke omstandigheden ons binden. Maar de oorzaken van zowel uiterlijke als innerlijke gevangnissen liggen in diepste zin in ons eigen bewustzijn. Uiterlijke problemen kunnen uiteindelijk alleen opgelost worden, als we met onze eigen innerlijke onvolmaakte kanten aan de slag gaan. Vrijheid kun je alleen bezitten als je de ander vrijlaat.

zo 2/8: Het leven als onderwijs en amusement, *Søren Olsen*

ma 3/8: De bron van de angst en het verwijderen ervan,
Karin Jansson

di 4/8: Macht en vrijheid, *Eigil Kristensen*

wo 5/8: Jezelf gezond denken, *Lene Jeppesen*

do 6/8: Wat is menselijke seksualiteit?, *Ingemar Fridell*

vrij 7/8: Vrijheid schenken, *Poul Dyrholm*

*Lezingenzaal
in Klint*

